

ČERVEN 2025

Červen jest nejnáročnější měsíc. Vše se valí závratnou rychlostí, překotně, někdy až zběsile. Tolik je toho třeba udělat. Přezkoušet žáky, vytisknout a podepsat vysvědčení, zvládnout všechny výlety... a když už je školní rok, co se týče klasifikace, uzavřen, vymýšlet program, aby to děcka bavilo. Jít s nimi k vodě, do parku, do lesů. A vrátit se v pořádku. Probrat odevzdané učebnice, uklidit ve třídách a šatnách, pořešit péči o rostliny...

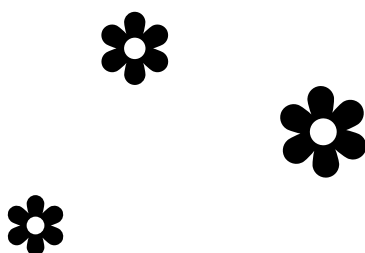
Naštěstí počasí bylo letos v červnu mírné. Velké, nepříjemné horko se konalo až poslední týden tohoto školního roku. Jak blahodárné je pozorovat déšť, který čistí vzduch a živí zemi. Jak osvěžující je pracovat při teplotách bližší ke dvacítce než k třicítce. Jak příjemné je hodit na sebe jen krátký rukáv, nohy vnořit do sandálů, ale nekoupat se ve vlastním potu.

To všechno bylo v červnu, až na ten poslední týden. To už jsme se v potu koupali všichni. Jiné roky však bylo vedro k zalknutí celý poslední měsíc školního roku. Tak díky za letošek.

Pokud si myslíte, že jsme se školních výletů a různých výprav nabažili v květnu, tak se mýlíte. Nejvíce se jezdí pochopitelně po uzavření známek, ale není to pravidlo. Tak se na to vrhneme a skočíme rovnou mezi ty nejmenší žáky.

Jak se vyrábí papír se holky a kluci z tříd I. A a B dozvěděli v ruční papírně Stará škola v Želeticích na Znojemsku. Z jejich výrobků sálá dotyk přírody, protože majitelé využívají při tvorbě části rostlinek, lístky, stébla, květy nebo také třeba kávu. Kromě samotného papíru lze zde získat i různé výrobky z něj vyrobené. Třeba pestrobarevné krabičky, obálky, přání, notesy a mnohé další.

Prvňáčci z Céčka a Děčka se na chvíli změnili v princezny a prince, když si prohlíželi zámek v Miloticích.

Stejné místo jako II. A na konci května měla pro svou školu v přírodě i třída II. D. V Soběšicích na Jezírku si děti s paní učitelkou Mgr. Petrou Kezniklovou prožily hezké chvíle hlavně díky místní přírodě v okolí zdejší pobočky brněnské organizace LIPKA, školského zařízení pro environmentální vzdělávání.

Holky a kluci z této třídy v půlce června nasedli s třídou II. A do autobusu, aby je dovezl na výlet do Hodonína. Nejvíce se děti těšily asi na „pirátskou plavbu“ po Baťově kanále a také do místní zoologické zahrady.

Také zbylé třídy druháků, II. B a C, to měly v červnu pestré. Žáci zavítali se svými třídními učitelkami do Olomouce, Březiny a Želetic. Ale jedno po druhém:

Začátkem června byla cílem olomoucká Pevnost poznání.

V zachovalém areálu Korunní pevnůstky v Olomouci sídlí vzácná historická stavba s dřevěnou konstrukcí. V roce 1857 se stala neoddělitelnou součástí fortové pevnosti. Zatímco tehdy se v ní skladovala dělostřelecká munice, dnes je rafinovaným útočištěm pro vědu a neformální vzdělávání.

Galerie Skleněnka v Březině u Tišnova čekala na děti za další týden a byla pro ně přitažlivá díky své stálé expozici skleněných figurek s ukázkou jejich výroby a také zdejší korálkovou dílnou.

Do třetice o sedm dní později nahlédli druháci z Běčka a Céčka do stejné ruční papírny Stará škola v Želeticích u Znojma jako jejich mladší spolužáci z tříd I. A a B.

Na III. A a C čekal výlet do hodonínské zoologické zahrady a o pár dní později i do již zmiňovaných oblíbených Milotic na zámek. Vyzkoušet si zámecké šaty na zdejším zámku zkusili i žáci III. a IV. B a spojili to s plavbou po Baťově kanále.

Mgr. Jarmila Szczotková naplánovala školu v přírodě pro svou třídu IV. A na začátek měsíce června. S Bc. Jirkou Kozlem, vychovatelem školní družiny, strávili s dětmi pobyt v Beskydech v Horní Bečvě. Na místě měli domluvený program s lektory, a dokonce i zdejšího zdravotníka. Na zpáteční cestě domů se nezapomněli zastavit v okouzujícím Valašském muzeu v přírodě.

Na matičku Prahu se mohli těšit páťáci z třídy B a C. Jednodenní výlet s nabídkou nejznámějších památek nezklame nikdy.

To žactvo z V. A a D navštívilo skanzen ve Strážnicích a projeli se lodí po již několikrát zmíněném Baťově kanále.

Jak vidíte, výletů a pobytů mimo školu se uskutečnilo hodně. A mimo to čekala na žáky třetích až pátých ročníků dopravní výchova, ať už v centru Amavet na Cacovické ulici v Brně - Obřanech či ve škole.

Díky spolupráci s BESIPem a dalšími sponzory je výukový program zdarma. Žáci během školního roku procházejí teoretickou výukou a své získané poznatky si ověřují prostřednictvím počítačových programů a interaktivní tabule. V obřanské učebně nechybí spousta praktických pomůcek, jako jsou modely semaforů, autíček a chodců, bannery s křižovatkami, přechody pro chodce, dopravní značky či zvětšené modely situací.

Programy na počítačích nesou názvy „Cesta na hrad“, „Cesta na kole městem“ a „Výbava kola“. Žáci se učí pravidlům silničního provozu pro jízdu na kole a také si vysvětlují důležitost reflexních prvků. V neposlední řadě se zaměřují na znalost dopravních značek a pokoušejí se řešit průjezdy křižovatkou na interaktivní tabuli.

Při dopravní výchově nechybí praktická výuka jízdy na kolech na dopravních hřištích. Vyvrcholením je získání „Průkazu cyklisty“.

Ještě můžeme zmínit výuku první pomoci přímo ve škole, o které jsme hovořili v květnové školní kronice.

A také návštěvu oblíbeného Technického muzea (výtvarně-technická dílna pro nejmenší žáky zaměřená na vlastnoruční výrobu svého autíčka).

Dalšími tradičními cíli předprázdninových toulek našich tříd po městě Brně je VIDA! (Moravian Science Centre Brno), brněnská zoologická zahrada, lanové centrum Proud na Lesné, Paviilon Anthropos Moravského zemského muzea či Knihovna Jiřího Mahena (pobočka v Králově Poli a také v Ivanovicích).

Také školní družinka nezůstala pozadu a vypravila se s přihlášenými dětmi na výlet do KOVOZOO ve Starém Městě u Uherského Hradiště. A to ve dvou termínech vzhledem k velkému zájmu.

Jak už název prozrazuje, jedná se o zoologickou zahradu, kde nejsou k vidění živá zvířata, nýbrž kovová. Tato ZOO vznikla v roce 2012 a nachází se v zrekonstruovaném areálu bývalého cukrovaru. Cílem je ukázat malým i velkým návštěvníkům, že i ze zdánlivě nepotřebného odpadu mohou vznikat věci, které jsou nejen krásné a zajímavé, ale i nadále užitečné. Kromě kovových zvířat můžete v KOVOZOO obdivovat také nepřeberné množství exponátů průmyslové a hasičské techniky, secí a žací stroje, mlátičky obilí, fukary a jiné zemědělské stroje z dob našich prarodičů.

Dalším místem, které některé družinové děti navštívily, byla „Kozí zahrada“, jež se nachází na západním svahu kopce Netopýrky v brněnské čtvrti Komín. Zde si prohlédly a pohladily kozy i další zvířátka, které „na farmě“ žijí. Zdejší prostor získal také certifikát přírodní zahrady, který jí udělil ekologický institut Veronika.

Družinové děti pana vychovatele Jirky Kozla přespaly ve škole. Copak se jim asi zdálo?

Druhostupňoví žáci nepřišli zkrátka. Čekala na ně řada poznávacích i pobytových výletů.

Třída VI. C odjela na dvě noci na tábořiště Strojatín umístěné v lesích za Náměští nad Oslavou. Žáci s třídní učitelkou Mgr. Hankou Hamplovou a doprovázející kolegyní Mgr. Evou Čechovou jeli vlakem, jednou museli přeseďat a pak putovat asi tři kilometry pěšky příjemnou cestou okolo rybníčků. Čekal je pobyt jako na opravdovém táboře se spaním v podsadových stanech s programem, který pro ně připravili mladí lidé z třebíčské organizace Halahoj. Ti také pro účastníky vařili.

Pro některé žáky možná bylo spaní ve spacáku ve stanu či chození na latrínu premiérou v životě, ale tyto zkušenosti se jim mohou hodit. To jejich třídní učitelku táborový styl nepřekvapí vzhledem ke svým mnohaletým zkušenostem. Snad nám Halahoj rezervuje místo i příští školní rok.

Na Ramzovou v Jeseníkách putovali šestáci z Děčka. Jejich třídní Mgr. Jana Chaloupková má energie na rozdávání, takže žáci měli spoustu kilometrů v nohách a jistě se z dobytých vrcholů a výhledů z nich poradovali.

Ve stejný čas jako VI. D se na Ramzovou vypravili i holky a kluci z třídy VII. C se svou třídní učitelkou Mgr. Luckou Valovou.

Po Baťově kanále se projela v červnu i třída VII. B a VIII. D. Na souši si prohlédli žáci Archeoskanzen Modrá s opevněným sídlištěm z doby Velké Moravy, a také expozici z vodního světa Živou vodu, obojí nedaleko Velehradu.

Na Šafránkův mlýn u Doubravníku se vypravila na tři noci třída IX. A se svým třídním učitelem Mgr. Janem Kovářem a asistentkou pedagoga Mgr. Drahomírou Humplíkovou.

Třída IX. B se rozjela do Biskupic nedaleko Jaroměřic nad Rokytnou ve stejném termínu jako jejich spolužáci z Áčka.

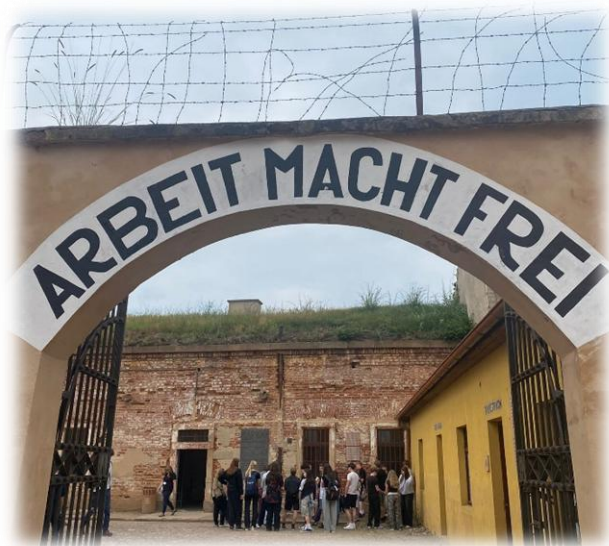
Poslední třída devátáků (IX. C) se svou třídní učitelkou Mgr. Sylvou Tůnovou zvolila osvědčený Rožnov pod Radhoštěm s krásami Beskyd.

PhDr. Jolana Kubíková zorganizovala během června poznávací zájezdy. Jeden mířil s druhostupňovými žáky na prohlídku památníku Terezín. Ten má za úkol uchovávat vzpomínky na oběti nacistické perzekuce během 2. světové války. Byl založen tehdejší československou vládou v roce 1947 pod názvem Památník národního utrpení.

Aby se minulost nemusela opakovat, protože lidé mají krátkou paměť, je třeba současné generace učit, jakými utrpeními museli lidé během 2. světové války procházet. O rasovém a politickém pronásledování v období okupace českých zemí nacistickým Německem. Vzhledem ke skutečnosti, že v Evropě jen pár set kilometrů od nás zuří již více než tři roky válka, je praktická výuka více než nutná.

Po prohlídce areálu koncentračního tábora se přesunuli žáci do starobylého města Mělník, který patří mezi královská věnná města. Z vyhlídky byl možno pozorovat soutok Vltavy s Labem.

Po prohlídce historického města navštívili naši žáci v symbolický den 10. června památník Lidice, který je dalším důkazem hrůznosti (jakékoliv) války.

A tím historická exkurze na téma „Holocaust a genocida“ skončila, a my ji tady můžeme také zakončit slovy akademické sochařky prof. Marie Uchytlové, autorky Památníku dětským obětem války:

*Vracím ve jménu míru 82 dětí národa na jejich rodnou pláň
jako varující symbol miliónů zavražděných dětí
v nesmyslných válkách lidstva.
Po sochách posílám poselství srozumění národům
Nad společným hrobem dětí se usmíruje s domem dům...*

Druhý zájezd proběhl v Anglii. Navázal tak na stejný, který se uskutečnil na přelomu dubna a května, o jehož programu jsme psali podrobněji v květnové kronice. Zájemců bylo mnoho, tak bylo třeba vymyslet dva termíny.

Tím jsme výčet druhostupňových školní výletů vyčerpali, ale můžeme ještě dodat, že kromě toho si žáci prožili i jiné věci, například návštěvu kina, letní scény Městského divadla na Biskupském dvoře (Sugar), výuku barokních tanců („Chcete tančit jako král s královnou?“), výlet na Brněnskou přehradu, přednášky o plazech, o nerostech a horninách nebo si zahráli bowling či přespali ve škole.

V červnu byli naši francouzštináři s paní učitelkou Mgr. Lenkou Veselou v Otevřené zahradě na Údolní ulici. V rámci Festivalu francouzské kultury Bonjour Brno si žáci vyzkoušeli výukový program S Francouzem v kuchyni. Čekala na ně příprava typických francouzských pokrmů, jako jsou ratatouille, foccacia, crêpes a další.

A máme tu jeden sportovní úspěch z první poloviny června, který pan učitel Mgr. Jan Kovář popsal svými slovy:

Naši žáci 6. a 7. tříd bojovali na hřišti Sparty Brno v mini fotbale. Ze skupiny se nám podařilo postoupit z 2. místa. Ve vyřazovacích bojích jsme třikrát vyhráli (z toho dvakrát na penalty) a pouze jednou prohráli. Nakonec je z toho po skvělém týmovém výkonu bronzová medaile. Hráčům gratulujeme a děkujeme za vynikající reprezentaci školy.

V květnovém čísle školní kroniky jsme hojně psali o Cirkusu Kociáno. V letním čísle Královopolských listů, které vydává naše městská část, byl otisknut o divadle článek:

Přímo v Barce jsme mohli živě sledovat olympijské hry

Nevšední podívanou nabídl v úterý 27. května Divadlo Barka, v jehož sále se v rámci projektu Cirkus Kociáno uskutečnila dvě dopolední představení, nazvaná „Cirkus Kociáno 2025 Olympijské hry“. První bylo pro školáky prvního stupně, druhé pro ty větší a obě zajistě i pro dospělé, kteří přišli s nimi nebo je projekt zajímal.

Cirkus Kociáno je Integrovaní divadelní dílna, které jde především o setkávání dětí s hendikepem z Kociánky a žáků některých základních škol, v posledních letech se jedná o osmáky Základní školy Slovanské náměstí. Jde hlavně o velkou zkušenost pro všechny zúčastněné a také o společnou práci, radost, zábavu a všim prolínající poznávání se a dialog.

Na jevišti, jak to má na olympiádě být, se soutěžilo, v hledišti zase fandilo a z přenosového studia, kterému vládla moderátorka a duše celého projektu Zdenka Mlezivová z Kociánky, se sportovní klání řídilo a vtipně komentovalo. Na řadu přišly disciplíny jako hudební souboj, šachy, akvabely, jak zkrátit divoké vody a mnohé další. Ale také třeba hod ježkem do publika, maraton do cílové rovinky, velmi úspěšný box princezen a setkání ředitelů obou institucí – Tomáše Komárka z Kociánky a Davida Jalového ze ZŠ Slovanské náměstí v rolích trenérů. Všichni se dobře bavili a nikomu se nechtělo odejít, když olympiáda skončila.

Jana Novotná

Foto: Mila Vašíčková

Festival Dobrý den, Kociánko

Ale je třeba uzavřít i několikaměsíční projekt organizace Post Bellum - Příběhy našich sousedů. Žáci si vyzkoušeli roli reportérů, scénáristů a čekala na ně ještě role moderátorů, kdy bylo třeba představit veřejně svou pamětnici.

Slavnostní podvečer se uskutečnil v hezkých prostorách loutkového Divadla Radost. Měli jsme radost, že všichni účastníci obou týmů dorazili, a navíc vkusně oblečení. Tréma dokáže velké věci, ale musíme zhodnotit, že to nakonec ti naši zvládli docela dobře. Rádi jsme si také poslechli vyprávění o životních osudech pamětníků podaných žáky z jiných škol.

Na závěr nechyběl potlesk, poděkování, předání dárečků, a dokonce i raut. Myslím, že si to všichni zasloužili. Děkuje Soni Bouškové, Agátě Homolové, Anně Justanové, Vojtěchu Korčákovi, Kirillu Petuchovi, Anně Plesníkové, Alžbětě Richterové, Elle Selingerové, Reně Batiyi Sharkov a Nikole Urbánkové z třídy IX. B. Že do toho šli a dotáhli to do konce.

A už jsme na úplném konci nejen školní kroniky za měsíc červen, ale také na konci školního roku.

Celoroční sběr pomerančové kůry byl vyhodnocen a drobné odměny byly předány.

Celkem se vysbíralo 36 kg. Když sečteme výsledky za jednotlivé třídy, nejlépe se dařilo II. D - 13,4 kg, dále IV. C - 7,13 kg a II. B - 4,8 kg.

Co se týče jednotlivců, na 1. místě skončila Ema Moravcová z II. D se svými 6,5 kg, na 2. místě Lily Řehová ze IV. C s 6,2 kg a na třetím místě Lea Čechová z II. D s 4,5 kg.

Školní Sboreček nám naposledy zazpíval a budeme se těšit na jeho další vystoupení ve školním roce novém.

Poslední školní den připadl letos na pátek 27. června 2025.

Počasí nám přálo a my mohli prožít rozloučení s devátáky stejně jako v jiných letech v parku na Slovanském náměstí. Poslechli jsme si projevy zástupců jednotlivých tříd a slova pana ředitele.

Moc jim přejeme do života hodně dobra, lásky, pevného zdraví a co nejvíce vnitřní radosti a pokoje, který se může rovnat slovu štěstí.

Také máte ten pocit, že to, co zažívají naši žáci, my jsme v jejich letech neměli? Inu, každá doba má své. Dnešní generace dětí a mladých mají obrovské možnosti v cestování a trávení volného času, přístupu k informacím a spoustu dalšího. Ale generace jejich rodičů a prarodičů se více hýbala a zažívala skutečná přátelství, než jsou ta virtuální. Více spolu osobně hovořili a psali si ručně dopisy, pohlednice.

Dnešní děti neznají pojem opravdového hladu, žijí v nadbytku, míru. Dýchají okolní vzduch, a když pustí doma či ve škole kohoutek, teče jim pitná voda. Když stisknou vypínač, rozsvítí se jim světlo. Když je rozbolí zub, objednají se k zubaři a ten jim ho ošetří. Nad hlavou jim nelétají rakety. Mají se více než dobře. A my ostatní spolu s nimi.

Přesto má každý člověk svá trápení i smutky. A to i ti, co žijí v sebelepším dostatku obklopeni hmotným bohatstvím. Každý neseme svůj kříž, někdo menší, někdo větší. Když budeme mít otevřené oči a srdce, můžeme si vzájemně pomáhat.

Jak pravil vychovatel mládeže Don Bosco: „Vděčné srdce je vždycky dobré srdce.“ Tak bud'me vděční, protože vděčnost vychází z pokory. A pokora, to je velká věc!

Hezké prázdniny, spoustu milých zážitků, šťastné návraty a také obyčejnou radost z toho, co se vydaří, a k tomu hodně vděčnosti a pokory přeje všem Váš Slovaňák.

A zkuste poslat někomu blízkému obyčejnou pohlednici. Uvidíte, jak to potěší.

